

Ezelden Ebede Ezbere

– Gülşen · 02 Ekim 2009

Yüreğinde mi götürdün erguvan kokulu cümlelerimi, söyle sevgili... Ben yazamıyorum artık kalemime sığdıramıyorum yaprak yaprak dökülen sevgimi. Sahiline dalga dalga vururken gözlerim, kırık aynalara saklanmış parampara bir silüetim şimdi. Uzak durma ellerime, mevsimsiz kışlar üşütürken sözcüklerimi, bak nasıl da karıştı toz dumana düşlerimin uçuk pembesi.

Ağlayamıyorum bile artık sevgili, gözyaşlarım sevdadan hüküm giyip, veda ettiğin ana gizlendi gizleneli. Tutundu her hücrene ıslak ıslak sanki, sarfettiğin yorgun tümcelerin tınısına mühürlendi. Gözyaşlarım sana emanet onlara iyi bak olur mu sevgili.

//Neden bütün sevgiler bir gün gelip oluyor yalan
Ne olur çözün artık
Üşüyorum yüreğimdeki prangalardan//

Hislerim de yok benim şimdi. Tüm uzuvlarım taşlaşmış, uyuşmuş sanki. Hissedemiyorum, hissedemiyorum artık sevgili. Biliyor musun acımıyor yüreğim de eskisi gibi. Üzüntü yok kaygı yok ama sevinç ve heyecan da yok. Çünkü, yüreğim ıssız, yüreğim yorgun artık onda yaşam yok ...

Oysa ben titreyen bir yağmur olup, ağlamayı unutmuş kirpiğine damla damla dokunmak isterdim şimdi ve dayayıp şakağına efsun gözlerimi, uyandırmak ertelenmiş bir sevdaya yüreğini. Senli düşleri yaprak yaprak dökerken eteklerimden yollarına, anlatmak sana duvarları sevginle boyanmış bahçesi varlığınla aydınlık düştü evimizi. Sonra yaslamak üşüyen umutlarına kanayan özlemlerimi, , sevinci giydirirken öksüzlüğüne, savrulmak ayak izlerine kuru bir dal misali. Tıpkı, tıpkı gözlerimin gözlerine usulca değişti gibi.

//Şimdi her ikindi vakti
Senli bir dünyaya kanatırken yüreğimi
soğuk kış geceleri üzerimi örter
buzdan bir yorgan misali//

Ben, ben sana gül kokulu şiirler yazamam artık sevgili. Ancak duygulu bir şiir olur düşerim yüreğine ılık ılık, sıcacık kum taneleri gibi. Çiğdem kokulu hasretlerde demlenip, sonbahara soyunmadan dut dalları açarım belki çiçek çiçek yüreğinde, tıpkı yağmur gözlü, toprak kokulu bir bahar gibi.

Sensizliğin sağanağına kapadım körkütük düşlere susamış gözlerimi. Yalnızlığa çivilenmiş, yokluğundan küflenmiş, yarım kalmış sözcükler belirleyecek artık kaderimi. Saklanıp yüreğimin dehlizlerine,

doğmamış çocuklarıma miras bırakacağım tamamlanmamış hayalleri. Yaşanmamışlıklar yüreğimi kanatırken bir diken misali, oyalı bir mendile sığar mı sevgiler, sığar mı söyle sevgili?

//Sen kaderimin çorak toprağında yeşeren bir damla baharsın sevgilim
Her rengini ezelden ebede ezbere bildiğim
Hiç tatmadan, hiç tatmadan özlediğim//